

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

»To vam naročam, da se ljubite med seboj!«

(Jn 15,17)

oktober ■ 2025

Rožnovenski oktober

Že puščavski menihi so v samostanih vsak dan molili po 150 psalmov, v 12. stoletju pa se je začela širiti molitev Zdrava Marija. Delitev na desetke z očenašem je nastala na začetku 15. stoletja med kartuzijani, ki so vsaki desetki dodali še premišljevanje glavnih dogodkov iz Gospodovega in Marijinega življenja.

Molitev rožnega venca se je posebnoma hitro širila po zmagi kristjanov nad Turki pri Lepantu leta 1571, saj so uspeh pripisovali prav tej molitvi. Na dan odločilne bitke, 7. oktobra 1571, so ljudje na povabilo papeža Pija V. goreče molili rožni venec. V spomin na to zmago ta dan obhajamo god Rožnovenske Matere Božje.

K molitvi nas je spodbujala tudi Marija v svojih prikazovanjih v Lurdu v Franciji in v Fatimi na Portugalskem. Sama se je imenovala Kraljica rožnega venca. Obljubila je, da lahko molitev rožnega venca svet reši grozoto vojne.

Molitev rožnega venca je stalnica v mojem življenju že od zgodnjega otroštva, zato se je lažje udomačila tudi v najini družini. Odkar sta se sinova

poročila in si ustvarila svojo družino, z možem redno moliva rožni venec doma, v cerkvi in po molitvenih skupinah. Rožni venec je zame hrana in način življenja, saj iz premišljevanja življenja našega Gospoda Jezusa Kristusa vedno črpam moč in pogum za življenje – v veselju, trpljenju, preizkušnjah, uspehih, padcih in poškodbah, v odnosih in vsakdanjem delu.

Na začetku molitve vedno povabim sveto Mater Marijo, angele in svetnike, naj z mano molijo ter mi pomagajo hoditi skozi življenje. Molim v veri in zaupanju, da se iz ognem čustvom, da me ne potegnemo iz ritma molitve.

Hvala Bogu za vse, ki so se odzvali v zgodovini človeštva, da so v puščavi in samoti ustvarjali, premišljevali, kontemplirali, molili, se postili v tišini, darovali svoja življenja za izgradnjo Božjega kraljestva na zemlji. Tudi današnji čas nas kliče, da vstanemo iz udobja in se aktiviramo, da se pridružimo pospešeni molitvi rožnega venca, da bi zaustavili razkroj človeštva.

Erna Berčan

Molitev rožnega venca

S tarši so mi poleg jutranje in večerne molitve kot popotnico dali tudi najzgodnejšo izkušnjo molitve rožnega venca, ki je potekala na naši krušni peči. Na njej smo se drenjali stara mama, mama in trije od petih otrok, preostali trije družinski člani pa tudi niso bili daleč. Vsaj pozimi in v hladnejšem delu leta je bilo tako, poleti pa smo se zbirali predvsem okoli mize.

Ko razmišljam o tem, se mi zdi zanimivo, kako sem v najzgodnejšem otroštvu sprejemala to molitev. Zdela se mi je prav čarobna, otroška domišljija mi je delala na vso moč, slikovito sem si predstavljala, kako smo pravzaprav del nebes, pa angelčke ter lepo in milo Marijo. Bolj ko smo jaz ter moji sestri in brata odraščali, bolj se je to doživljanje odmikalo, molitev se je zdela vse daljša in v zgodnjih najstniških letih je bila »mus«, pri nas se je pač molilo. Tako smo se vmes drezali, brcali, se včasih smejali ali glasno pritoževali in še kaj, kar mojih staršev niti ni pretirano motilo. Lepo so molili naprej, stara mama pa je vsake toliko časa zmajala z glavo. Sveti večeri pa so bili zaznamovani s posebno predanostjo, saj smo običajno vse tri dele rožnega venca zmolili kleče, razen stare mame, ki je imela stalno mesto na

desni strani peči. Tako je vsak večer molitev rožnega venca objela našo družino, nas povezala, predvsem pa položila v Marijine roke vse, kar se nam je tistega dne pripetilo. Ko se danes spominjam tistih časov, sem hvaležna in vesela, da smo se na tej isti peči kar nekajkrat gnetli tudi z mojo družino s tremi otroki in njihovo babico, mojo mamo. Ko so bili majhni, se jim je zdela prav posebna čast, da so lahko naprej molili rožni venec. Doma nimamo peči, imamo pa kavč, na katerem se tudi da moliti. Čeprav vedno redkeje, otroci so večinoma zdoma, želje po molitvi je vedno manj ... Potrebe po njej pa so vedno večje. Kam bo zaneslo naše otroke? Kakšen svet jih čaka? Upam, da jim bo popotnica, ki smo jim jo predali v njihovem otroštvu, prišla prav, da jo bodo znali uporabiti. Nam staršem pa ne preostane drugega kot molitev in prošnja, naj jih Bog varuje, vodi in blagoslavlja na njihovi poti. Pogosto se zatekam k njihovim krstnim zavetnikom, v jutranji molitvi jim jih izročam, kot najmočnejšo molitev pa doživljam prav rožni venec. Tudi zame je varno zatočišče in močna naveza, Marija pa me uči svojega zaupanja in drže.

Nataša Pintar

Gregor Gorenc duh. pomočnik

Dragi žalski farani, vse vas prisrčno pozdravljam.

Prihajam iz mestne župnije Svetega Jakoba v Ljubljani, iz petčlanske družine, imam še mlajšega brata in sestro. Pred triinštiridesetimi leti mi je Bog po očetu in mami naklonil dar življenja in nekaj mesecev kasneje pri svetem krstu poslanstvo kristjana. V domači župniji sem sodeloval pri različnih skupinah, zlasti kot ministrant, pa tudi kot bralec Božje besede in pritrkovalec.

Po osnovni šoli sem odšel v srednjo šolo v Vipavo, nato pa sem se vpisal na Teološko fakulteto v Ljubljani ter vstopil v Bogoslovno semenišče. Po šestih letih je Bog dobro delo, ki ga je v meni začel, tudi dopolnil. Na praznik apostolov Petra in Pavla leta 2008 sem bil posvečen v duhovnika in sprejel poslanstvo oznanjevalca.

Kristusovega evangelija. Kaplansko službo sem opravljal v Zagorju ob Savi, na Vrhniki in v Grosuplju. Enajst let sem bil župnik na Rakeku in soupravitelj župnije Unec. Preteklo leto sem bil dodeljen za pastoralno pomoč v župniji

Brezovica, letos pa prihajam v vašo župnijo. Zato se danes obračam na farno občestvo s prošnjo, da me pri mojem poslanstvu podprete z molitvijo, vesel pa bom tudi vsakega srečanja z vami.

Naj Gospod blagoslavlja naše skupno poslanstvo za rast Božjega kraljestva med nami.

Gregor Gorenc

Nov župnijski sodelavec

Sem Gašper Anton Komatar in prihajam iz Domžal, kjer sem ministriral in po birmi začel sodelovati kot animator.

Večino mladih let sem preživel na smučarskih skakalnicah, po koncu športne kariere pa sem se vse bolj vključeval v sosednjo župnijo Jarše pri Domžalah in veliko časa namenil prostovoljstvu v raznih skupinah v župniji in izven nje.

Ker sem v dijaških in študijskih letih ugotavljal, da doživljam precej več veselja ob naštetih dejavnostih kot »v svetu evrov in centov«, sem resno razmišljal o posvečenem življenju. Po večletnem duhovnem spremljanju in duhovnih vajah pa sem spoznal, da me Gospod vabi na pot poročnosti. Tako sem se lani poročil z Eriko in v zakonu res spoznavam, da je to prostor, v

katerem mi Gospod lahko najbolj jasno pokaže, kako zelo me ima rad in kako skrbi za nas.

V luči teh iskanj se po končanem študiju biokemije nisem odločil za delo na tem področju, temveč sem najprej delal kot kuhar v domu duhovnih vaj pri uršulinkah pri Svetem Duhu, potem nekaj časa kot vzgojitelj v vrtcu Sončni žarek, šele zadnja tri leta pa sem v laboratoriju v ZD Domžale.

In zakaj po vsem tem prihajam k vam? Pred leti sem se v času razločevanja srečal tudi z vašim župnikom Petrom. Pogovarjala sva se o lepoti hoje za Gospodom, pa tudi o izzivih, s katerimi se sooča Cerkev v Sloveniji.

Že takrat mi je povedal, da je dela veliko in da si želi pomoči. Ko me je lani po blagoslovu najinega stanovanja vaš nekdanji kaplan Tine vprašal, ali bi bil pripravljen pomagati v vaši župniji, sem odgovoril: »JA!« Tako sem zdaj tu in upam, da bomo skupaj postajali vedno bolj Gospodovi učenci in da bomo po Njegovem povabilu tudi čim več (ne)verujočim predstavili Njega, ki nas vse želi pritegniti k sebi!

Gašper Anton Komatar

Smernik za smisel

Knjiga in čaj

*K*njigo, ki jo bomo brali ta mesec, je napisal Matic Vidic, mlad teolog, filozof, glasbenik in iskalec resnice, pionir pri delu z Romi, ki zna globoke misli ubesediti preprosto in doživeto.

Gre za navdihujočo knjigo, ki nas popelje na pot iskanja smisla v vsakdanjem življenju – kaže nam, kako se z majhnimi koraki, vprašanji in odločitvami odpira prostor za nekaj več. Sledilo bo tudi posebno srečanje, Matic bo namreč z nami v živo delil svojo pot, vprašanja in izzive, ki so ga oblikovali.

Je stalni diakon novomeške škofije, službo duhovne oskrbe je opravljal tudi v Slovenski vojski. Z ženo Petro imata štiriletnega sina Izaka.

Ob knjigi, čaju in srečanju z avtorjem nas čakajo besede, ki vodijo k smislu.

Zdenka Sušec

»Kaj iščeš tukaj?« me ježno ogovori. Želim si reči, da očeta, vendar molčim in molči on. Kar nekaj časa. Potem začne tam, kjer sva nazadnje ostala. Vsujejo se obtožbe, očitke, kakšno gorje in krivico smo mu vsi povzročili. V tistem trenutku se zavem, da nisem prišel na debatno tekmovanje, da nisva v ringu in ne na sodnem soočenju. Prišel sem po spravo. In po spravo sem lahko prišel samo v tišini. Poslušam vse tiste težke besede, obtožbe, očitke, laži in pomislim, da je glede na zdravniške napovedi to verjetno zadnjič. Vse v meni ga želi prekiniti, ničkolikokrat me ima, da bi vstal in s treskom zaprl vrata za seboj, vendar vztrajam. Tiho in ponižno sedim na stolu. Ko mu zmanjka besed, sva nekaj časa v tišini, potem se mirno poslovim in obljubim, da naslednji dan spet pridem.

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI
ponedeljek, torek, četrtek in petek
od 8.30 do 9.30 in 17.00 do 17.45

**Ali tvoj notranji
človek živi?**

(Marjetka Smrekar)

NAŠA SKUPNOST NA SPLETU:

ljubljana-sveti-kriz.si

Župnija Ljubljana - Sv. Križ

[ljubljana.sveti.kriz](https://www.instagram.com/ljubljana.sveti.kriz)

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ
Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljubljana-sveti-kriz@rkc.si

TRR: SI56 0430 2000 3332 225

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00
Tomačevo 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI IN SOBOTE: 18.30–19.15

Pričakujemo...

ČETRTEK, 2. OKTOBER

ob 20.00 začetek programa Verouk za odrasle in katehumenat v veroučnih prostorih (vsak četrtek)

PETEK, 3. OKTOBER

- prvi petek, obhajanje bolnikov po domovih
- od 20.00 do 21.00 adoracija

SOBOTA, 4. OKTOBER

- ob 9.00 začetek birmanske sobote
- ob 9.30 pohod za življenje na Prešernovem trgu

PONEDELJEK, 6. OKTOBER

ob 19.45 program Stopinje (srečanja za duhovno rast)

TOREK, 14. OKTOBER

ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob knjigi *Smernik za smisel* avtorja Matica Vidica

SOBOTA, 18. OKTOBER

ob 9.00 srečanje medgeneracijske skupine

NEDELJA, 19. OKTOBER

- misijonska nedelja, pri sv. mašah nabirka za misijone
- ob 16.00 spominska sv. maša ob obletnici smrti božjega služabnika duhovnika Antona Strleta

TOREK, 21. OKTOBER

ob 19.45 nagovor madžarskega diakona Zoltana Kunszaba z naslovom *Kako ponesti Jezusa ljudem?*

NEDELJA, 26. OKTOBER

premik ure na zimski čas

PETEK, 31. OKTOBER

misijon in sprejem ljudi pred cerkvijo Sv. Križa

SOBOTA, 1. NOVEMBER

- vsi sveti, slovesni praznik: v cerkvi Vseh svetih sv. maše vsako uro od 8.00 do 15.00 ter ob 17.00 in 18.00, spovedovanje ves dan; v Tomačevem sv. maša ob 8.00
- ob 15.00 sv. maša, ki jo bo daroval ljubljanski nadškof Stanislav Zore, potem molitev in blagoslov pokopališča pri Sv. Križu
- ob 19.00 molitev rožnega venca za vse rajne v stari cerkvi
- ob 20.00 tradicionalni molitveni večer za mlade v cerkvi Vseh svetih

NEDELJA, 2. NOVEMBER

spomin vseh vernih rajnih: sv. maše ob 8.00 in 10.00, v Tomačevem ob 8.00